

Közéletünk hírei

MAGYAR DELEGÁCIÓ

DR. ADOLF SCHÄRF TEMETÉSÉN

Az Elnöki Tanács és a Forradalmi Munkás-Paraszti Kormány képviselőiben magyar delegáció vesz részt dr. Adolf Schärf osztrák köztársasági elnök március 5-i temetésén. A delegációt Kiss Károly, az Elnöki Tanács titkára vezeti, tagjai: Szilágyi Béla külügyminiszter-helyettes és Sebes István, a Magyar Népköztársaság bécsi nagykövete.

A MAGYAR PARLAMENTI KÜLDÖTTSEÉG KRAKKÓI LÁTOGATÁSAI

A magyar parlamenti küldöttség Krakkóban meglátogatta a Nowa Huta-i Lenin Kohászati Kombinátot, a mezőgazdasági főiskolát, a Wawelt és Krakkó más történelmi nevezetességeit. Este a városi tanács elnöke vacsorát adott a küldöttség tiszteletére. A magyar parlamenti küldöttség ma este érkezik vissza a lengyel fővárosba.

A MAGYAR SZAKSZERVEZETI KÜLDÖTTSEÉG JEREVÁNBAN

A Szovjetunióban tartózkodó magyar szakszervezeti küldöttség Brutyó Jánosnak, a SZOT főtitkárának vezetésével részt vett azon a baráti találkozón, amelyet az Örmény Szakszervezeti Tanács a jereváni állami opera- és balettszínházban rendezett. A találkozót nagyszabású hangverseny zárta be. A magyar szakszervezeti küldöttség tegnap este hatnapos volgográdi és jereváni látogatása végeztével visszatért a szovjet fővárosba.

Hűséges munkatársam, a gép

A vetelő, szemmel alig követhető gyorsasággal suhan át a lánconalakk jelzőt, s tompa kattanással jelzi, hogy árt az ellenkező oldalra — a vetelőszekrénybe. Csúcsosra csiszolt fém vége befürdik a pikkelybe, egy pillanat töredéke alatt „kipihen” a gyors iram fáradalmait, hogy a kar gyors, lökészerű biztatására megismételje és folytassa útját.

Csattognak a vetelők, ütemes zajuk dallamától kísérve, ahogyan sokasodnak az egymáshoz simuló milliméterek nő, hosszabbodik a kenderponyva. Az újszegedi gyár szövőtermében 359 gép — közte vagy negyven típus — veri a munka ütemét szövi a szövetet.

„...ha kiismerem szokásait...”

Életlen vasból formált idomok, fából faragott karok és hengerek összessége a szövőgép. Életlen; méret és szabványszerint összerakott test — amelybe „életet” az emberi kéz „lehel”. A gép pedig hűséges, mintha megértené a szándékot, követi a munkás akaratát, engedelmeskedik mozdulatainak.

Úgy ránézésre nagyjából egyforma valamennyi. Egyik szélesebb, a másik meg keskenyebb árut szövi, van amelyiken a vékonyabb fonállal haladósabb a munka, a másik meg szőnyeg, vagy ponyva készítésére alkalmas. De funkciója mindegyiknek egy: szövetet „szülni” valamennyi.

— Egyformák valóban? — Nem. Mindegyiknek más-más a beállítottsága — mondja Szél Ferencné. — Én már dolgoztam néhány helyen itt ebben a munkateremben. Tudom, hogy mindegyik gép más-más, mindegyiknek meg kell ismerni a fortélyát. Akkor lesz hűséges segítőtárs a munkában.

— Ha kiismerem a gép „szokásait” könnyebben jobban dolgozom. Ha csak egy-egy napra kerülök mellé nem tarthatom biztosan a kezembem irányítását. Ilyenkor még egyszerűen erővel dolgozom vele. — Szél Ferencné már ötödik éve gazdája két gépnek. — Sokszor a „hangjukból”, mozgásuk üteméből, a vetelőcsapódás zajából érzem, hogy valami „baja” van.

„Érdekem, hogy rendben tartsam”

— Már elmúlt az az idő, s így sokat felejtettem az akkori mindennapos „kinlódásokból”, de azt tudom, hogy roppant rossz érzés, ha valakinek nincs állandó, megszokott gépe. — Juhász Mária három év távlatából emlékezhet vissza arra az időre, amikor még nap mint nap a hiányzókat gépeit kezelte.

— Ezeket a gépeket mutat rájuk — már megszoktam. A termelésben is jobban haladok velük.

— A kedve is jobb annak a szövőőnek, akinek állandó gépei vannak — kezdi Kiss Mihályné. — Aki ismeri a gépet, az könnyen észreveszi rajta a „hibát”, javíthatni is jobban tudja a mesterrel. Érdekem, hogy jó „karban” tartsam, hogy állandó tisztaság és rend legyen a portámon, hiszen ha elhanyagolom ezeket a tennivalókat a termelésben, és a keresetemen láthatom a gépek „boszszuját”.

„második énemé vált”

— Az a „bajunk”, hogy minden gépen egyformán tudunk dolgozni. Ezért aztán ha a szükség úgy kívánja, minket „öregeket” tesznek a kényesebb munkára. De az új helyen csak nem keresek annyit — pedig nem tartom magamat utolsó munkásnak — mint a megszokottan. —

CSIRÁZIK A BURGONYA

(Somogyiné felvétele)

A háziasszony vigyáz a gumókra, mint a hímestojásra, nehogy egyik is leterjőjön a fakadó csirája. Ügyel arra, hogy mindegyik láda egyenletesen melegegjen

Kisbodri Bélával, a tiszaszigeti Búzakalász Tsz fogatosával kocsiztunk a határban, s ő említette először:

— Ha jó lesz az idő, most olyan sok korai krumplit termel Tiszasziget népe, amennyi talán még sosem volt. A készülődésekből gondolom ezt. Minden házban dugig van már a kiskonyha, a nagykonyha, néhol még a tiszta szoba is krumpliládákkal, csirázattal a vetőmagot.

Mondom: szeretnék egy ilyen fényképet. — Hiszen megcsinálhatják akár minálunk is. Édesapám háztájijával együtt másfél holdat akarunk vetni. — Az öreg Kisbodri háza szomszédos a fiával. A fényképből azonban nem lett semmi, mert olyan sok krumpli volt a konyhában, hogy be sem fértünk a géppel. Ifjabb Kisbodriéknál is csak a vetett ágy tetejéről sikerült lencsevégre kapni a láda-

halmok egy részét. Körbe a kemence mellett tucatjával a ládák. A fiatalasszony meg a nagymama is — öv. Hali Jánosné — naponta talán százszor is átnézik a ládákat. S ha az egyikben avatlan szemnek láthatatlan módon lasabban fejlődik a csíra, azt azonnal magasabbra, melegebb helyre teszik. Amelyik gumó pedig vékony cernacsírával haj, azt egy kettőre kidobják a többi közül. Mert ez betegség jele.

— Most már erősen fűtünk a magra — mondja a fiatal gazda. — Három hét múlva — ha a talaj kicsit már felmelegszik — vetni akarunk.

Tiszaszigeten egyébként már nagy múltja van a korai burgonya termesztésének. Ezt a nagyszerű termelési hagyományt fejlesztik most tovább. S erre nagy szükség van: a burgonya az ország második kenyere.

Idén 520 tsz-üzemegységet villamosítanak

A Magyar Villamosművekhez most beérkezett összesítő jelentések szerint a múlt évben nagy lépéssel haladt előre a mezőgazdaság villamosítása. Az áramszolgáltató vállalatok 730 termelőszövetkezeti üzemegység villamosítását kapták feladatul. A tervet azonban túlteljesítették: 790 üzemegységbe juttatták el az elektromos energiát, 810 kilométer nagyfeszültségű vezeték, 14 kilométer kisfeszültségű bekötővezeték és 889 transzformátorállomás megépítésével. A túlteljesített program végrehajtásához a Földművelésügyi Minisztérium 127 133 forintot bocsátott az áramszolgáltató vállalatok rendelkezésére.

Az idén 100 millió forintot irányoztak elő a termelőszövetkezetek villamosítására. Ebből az összegből 570 kilométer nagyfeszültségű, 10 kilométer kisfeszültségű vezeték, 500 transzformátor-állomást építenek. Így 520 termelőszövetkezeti üzemegységben gyulladhat ki a villany és használhatnak elektromos gépeket. Az 1965. évi program végrehajtásával az előírás szerint 3079-re szaporodik a második öt éves tervben villamosított termelőszövetkezeti üzemegységek száma. Ezt a tervelőirányzatot azonban az áramszolgáltató vállalatok előreláthatólag túlteljesítik. (MTI)

Mezőgazdasági szakmunkásképzés

A mezőgazdasági szakmák, szakmunkás-továbbképzési szakok és a betanított munkás-munkakörök képzési jegyzéke 16 mező- és erdőgazdasági szakmukát tartalmaz. Mezőgazdasági gép-szerelőket ezentúl iparitanuló-intézetekben és szakközépiskolákban, növényvédő gépezeteket pedig csak szakközépiskolákban képeznek. A mezőgazdasági szakmunkásképzés 2 gépészeti — növénytermesztő és öntözéses növénytermesztő gépész —, továbbá 7 állattenyésztési, 4 kertészeti és erdészeti szakmára terjed ki. A felnőtt dolgozók az állattenyésztési és kertészeti szakmák mindegyikét egyéni tanulással is elsajátíthatják.

Intézményes továbbképzést 9 szakmán belül 21 szakon szerveznek. Így például a növénytermesztő gépezetből lehet többek között mezőgazdasági gépkarbantartó-szerelő, vagy vetőburgonya-termesztő, a zöldségtermesztő szakmunkásokból pedig dohány-, hagyma-, fűszerpaprika-, dinnye-, ker-timág- vagy gombatermesztő, illetve magvizsgáló.

A mezőgazdaságban eddig csak a traktorvezetők számítottak betanított munkásnak. Most 30 további munkakört jelöltek ki, amelyeket a mezőgazdasági dolgozók erre a célra szervezett tanfolyamon, munkacsoport- vagy brigádfoglalkozáson, illetve egyéni tanulással sajátíthatnak el. A képzési jegyzék meghatározza a képzés megszerzésének alsó korhatárát, ami a legtöbb munkakörnél 16, egyeseknél 17, illetve 18 év.

Méry Éva

(MTI)

Minden párttag agitátor

Gyakran emlegetjük, hogy az üzemekben, hivatalokban, az élet legkülönbözőbb területein milyen nagy szükségünk van a dolgozó emberek aktivitására. Az újszegedi szövőben, a több mint 3 millió négyzetméter jó minőségű len-kenderszövet készítéséhez, a ruhagyárban, a kétrészes munkaruha és a munkaköpeny gyártásának gépesítéséhez, a szalmagyár rekonstrukciójának az első félév végéig történő befejezéséhez stb. Aktivításra van szükség a szakszervezeti mozgalomban, a dolgozók ügyes-bajos problémáinak intézésében, a balesetelhárításban, a szocialista munkaversenyben.

Nincs szebb és nemesebb kommunista feladat, mint szüntelenül szítani az aktivitás lángját, hogy csapjon minél magasabbra, s adjon lendületet a napokban felszabadulásunk 20. évfordulója tiszteletére kezdeményezett munkaversenynek, a szocialista brigádmozgalomnak. Mégis gyakran megesis, hogy üzemi termelési tanácskozásokon, szakmai értekezleteken csak kevés szó esik politikai kérdésekről. Igaz, ma jól dolgozni annyit jelent, mint helyesen politizálni, mégis mintha a pártszervezeti vezetők viszolyognának az agitáció hallatától. Üzemi gyűléseken többnyire a felsőbb pártszervet küldöttétől várják, hogy konkrétan szót ejtsen a politikáról. Vannak, akik mindent érthetőnek tartanak, s azt mondják: elvégzi az agitációt a sajtó, a rádió, a televízió. Mások az agitáció fogalmát színehagyott jelzővel illetik, s azt mondják, régen megkopott.

Rossz csengése van ennek a szónak, különösen ha párttagok szájából hallja az ember. Nem a szót sérelmezem, hanem e fontos párttevékenységgel kapcsolatos értelmezését. Az agitáció ma sem színehagyott, kopott. Legfeljebb évekkel ezelőtt egyes merv formái, s a célt tévesztett módszerek koptak el, váltak alkalmatlanná. Elvetettük a kinevezett agitátorok, a népnevelő csoportok szisztémáját. Egyes pártszervezetekben azonban, mintha a csoportformával együtt elvetettük volna a népnevelés magasztos munkáját is. Elvetettük a pártban a merv agitációs formákat, de viszont alapelvevé tettük, hogy minden párttag eszméink terjesztője, a párt politikájának hirdetője, környezetének nevelője. Más szóval, minden párttag agitátor.

Ma a kommunista kötelesség teljesítéséhez, a népnevelő munkához senkinek sem kell külön megbízásvélt és nem is kap népnevelői igazolványt. Minden párttagnak, tagjelöltnek, valamennyi kommunistának a párt szervezeti szabályzatából adódó kötelessége az okos, vitázó, sokoldalú, elemző politikai eszmecserére a környezetben levő pártonkívülőkkel. De nemcsak arról, amit mi akarunk mondani az embereknek, hanem arról is szót váltva, ami őket foglalkoztatja, hogy elősegítsük a tisztánlátást, az öntudat gyarapodását.

Ki ne emlékezne arra az időszakra, amikor a napi munkát csoportos újságolvasással kezdtük. Elvetettük ezt a szegényes „agitációs” módszert. Ha Szegeden ma az újsággal kapcsolatban valamilyen magyarázatra van szükség, rendszerint azt kell tisztáznunk, miért nem kapják az emberek időben kedvelt napilapjaikat. Biztatás vagy buzdítás nélkül is szívesen olvasnak az emberek napilapot, folyóiratot. Ennek ellenére sem vált és nem is válik feleslegessé a mindennapi rendszeres beszélgetés a dolgozó tömegekkel. Párttagjaink ma is feladata, hogy rendszeresen megbeszéljék a politikai kérdéseket az emberekkel, azokat is, amelyek az újságokban láttak napvilágot. Nem felolvasásra, hanem politikai tájékoztatást elősegítő, nézeteket kialakító beszélgetésekre, ha úgy tetszik vitákra van szükség.

Ezek a beszélgetések nem az előre megszervezett erőltetett társalgást jelentik. Márcsak azért sem, mert a közelmúlt évek politikai fejlődésének eredményeként az emberek általában igénylik az aktív politizálást. Ritka az olyan eset, hogy üzemszervezetben, műhelyekben egyesek azt sem tudják, ki a párttag. Ha akad ilyen, az nemcsak a tájékozatlanság jele, hanem azt is jelzi, hogy a párttagok nem vetették észre magukat. Tévedés ne essék, nem a hivalkodó, szerénytelen magatartásra, a mindenáron való feltűnésre ösztönözzük a kommunistákat. Ne a feltűnőkés, a tudálékosság, hanem a bátor szókimondás, a nagyobb szakmaismeret, a segítőkészség és mindenkoriszerénység jellemezze a párttagot. De ne szégyelődjen senki a bemutatkozásnál. Jó dolog, ha az emberek tudják, hogy közvetlen környezetükben kik a párttagok, kikhez fordulhatnak bizalommal, kiktől várhatnak és kaphatnak kommunista segítségnyújtást.

Sok és változatos eset tükrében bizonyíthatnánk, hogy vannak dolgok, amelyeket tulajdonképpen soha sem szabad „kipipálni” a pártmunka eseménynaptárából. Ezek közé tartoznak a beszélgetések, az emberekkel való eszmecserék. Ha kevés is a párttagok száma egy üzemszervezetben, a folyamatos beszélgetés feltételei adottak. S van is miről beszélni, magyarázni az embereknek nemcsak a leegyszerűsített igazságokat. Segítsünk tisztázni a részletkérdések keltette gondolatokat. Fekadhatnak-e gondolatok az új munkaiügyi rendelet alapján hozott intézkedésekből, a normakarbantartásból. Ezekről se úgy beszéljünk, hogy csak ők hallgassanak bennünket, hanem mi is hallgassuk meg őket, tanuljunk tőlük.

Nekünk, kommunistáknak nincs érdekesebb és fontosabb dolgunk, mint a pártmunka, amelynek lelke a munkatársainkkal való eleven kapcsolat. Ebben részt venni nemcsak szép dolog, hanem minden kommunistának kötelessége is. Természetesen politizálni sokféleképpen lehet. Minden esetben okos szóval, s csak úgy, hogy példát mutassunk a munkában. Jól politizálni azt is jelenti, hogy minden alkalmat megragadjunk a termelő munka javítására, az előttünk álló feladatok sikeres megvalósításának elősegítésére. Jelenti azt is, hogy tudásunk, tehetségünk maximumát adjuk közös céljaink megvalósításáért.

Az elmúlt évek, az üzemi élet sok-sok ténye számomra nagy horderejű párttagozat sikeres megvalósítása beigazolta a párttagok előtt a helyi öntevékenység erejét és fontosságát. Most a párt decemberi határozata, s az ennek nyomán született kormány- és minisztériumi határozatok, rendeletek valoraváltásában is nagy kommunista öntevékenységre van szükség. Ha minden párttag teljesíti kötelességét, elevenebb lesz a pártmunka, minden munkahelyen a politikai aktivitás, a közérdekben végzett felelősségteljes tevékenység. Ez pedig nemcsak egyszerűen záloga, hanem motorja is a nagyobb erőfeszítést követelő feladataink megvalósításának.

NAGY PÁL